57e jaargang. — N° 147. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag, 10 December 1910

Men schrijft in te Tongeren bij **H. Collée,** uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten **franco** gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Tweemaal per week, **4** fr. per jaar.
Eenmaal » **3** »

Een blad afzonderlijk **10** centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : **15** centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : **1** frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

TONGEREN, DEN 10 DECEMBER 1910

Eene wandeling door Gheel.

Iedereen in ons land kent Gheel bij naam. Meer dan bij naam niet, wel denkt iedereen bij het uitspreken van dien naam onmiddellijk aan zinneloozen, maar wanneer men eenige andere inlichtingen zou verlangen over de wijze waarop Gheel zijne zinneloozen behandelt en hoe alles daar in deze schoone gemeente voor die arme zieke is ingericht, zouden slechts weinigen er een eenigszins bevredigend antwoord op kunnen geven. En toch is Gheel, in zijn krankzinnigen kolonie iets waarop elke Vlaming trots zou moeten zijn, omdat het weeral Vlamingen zijn die deze prachtige inrichting sedert eeuwen in stand houden. Daarom was het zooals de geleerde bestuurder der kolonie, dokter Meeus, het zoo welsprekend zegde, een treffend bewijs geven van welgevoegde stamfierheid, dat de bijzonderste Vlaamsche geleerden door het bezoek aan de gekende kolonie, een blijk van hulde willen brengen aan de bevolking van deze Vlaamsche gemeente, die door hare weergalooze liefde en toewijding voor de arme misdeelden den trots van alle Vlamingen verdient. Dit bezoek aan de kolonie zal dan ook de bijna 200 deelnemers die de reis mede hebben gemaakt, een onuitwischbaren indruk hebben achtergelaten.

Reeds van in 1247 werd de H. Dimphna die te Gheel de marteldood stierf, als patrones der gemoeds- en geesteskranken aangeroepen.

Aan den voet van den toren der prachtige kerk aan hare herinnering gewijd, bouwde men de thans nog bestaande ziekenkamer waar de zieke pelgrims mochten verblijven en gespijsd werden ter eere Gods. Zij volgden intusschen de godsdienstoefeningen in de kerk gedurende negen dagen. Doch spoedig kwamen er zooveel zieken dat zij geen plaats meer konden vinden in de ziekenkamer en de menschen van de gemeente, in hunne christelijke en Vlaamsche herbergzaamheid namen de geesteskranken dan bij hen in en zorgden voor hunne verpleging. Zoo leerden deze menschen van jongs af, met die arme schepsels om te gaan. Eerst in 1852 kwam de kolonie onder rechtstreeks toezicht van den Staat.

De bevolking van Gheel maakt om zoo te zeggen, eene groote uitgestrekte familie uit en zeker is er geen enkel huisgezin in de gemeente dat niet in al zijne gewoonten en bijzonderheden door de geneesheeren van de kolonie is gekend. Dit is overigens noodzakelijk. De geesteskranken die naar Gheel ter verpleging worden gezonden, plaatst men gedurende eenige dagen in een verpleeghuis, bestuurd door geestelijke zusters. Daar worden de zieken voortdurend in acht genomen en spoedig ziet men welke neigingen de kranke vertoont en welke behandeling voor hem moet worden voorgeschreven. De geneesheer weet dadelijk te zeggen, in welk huis de zieke het best op zijn plaats zou zijn en daar wordt hij dan ook geplaatst. Daar leven die menschen, als leden van het huisgezin, het dagelijksche leven in rust en kalmte mede, alles wat hen omgeeft, oefent op hen een invloed uit die oneindig gunstiger is dan deze eener opsluiting in de verpleeghuizen, die zooals vele gasthuizen nog ongezelliger schijnen dan eene gevangenis.

Een bestuurder en vijf geneesheeren die geen andere praktijk mogen doen, zijn aangesteld om voortdurend de zieken te onderzoeken en hunne behandeling te volgen op alle tijdstippen van den dag en den nacht.

Over eene oppervlakte van 10.853 hectaren, te midden van eene bevolking van 15.000 zielen zijn er thans 1334 pleegfamilies op de 2995 huisgezinnen, die ongeveer 2000 geesteskranken verzorgen. Niet enkel gewone lieden zijn er te Gheel trots op ook een of twee zinneloozen te mogen verzorgen, maar ook de kleine burgers en bemiddelde standen stellen er prijs op omdat deze schoone neiging bij de menschen als aangeboren is sinds eeuwen door de overlevering van vader tot kind. De kinderen der gemeente zijn aan de zinneloozen gehecht omdat zij er altijd bij geleefd hebben en een kind van Gheel zou beter met een zinnelooze kunnen omgaan dan menig volwassen stadsmensch die deze menschen steeds verkeerd behandelen, zoo zij ze niet bespotten, plagen of mishandelen, zooals 't maar al te dikwijls gebeurt. Niet iedereen geniet echter de eer van een zieke te mogen verplegen, daartoe dient er aan heel wat voorwaarden van zedigheid, kalmte, soberheid, geduld en verdraagzaamheid te worden voldaan, naast behoorlijke huisvesting, gezond eten en drinken, zuiverheid, enz.

De gemeenten of bijzondere personen betalen den onderhoudsprijs voor de zieken die voor bijzonderen van 600 tot 3000 frank en meer verschilt en voor de openbare besturen vastgesteld is op 521 frank alle kosten inbegrepen.

Alleen dan, wanneer de verpleegde door gevaarlijke zinsverbijstering of eene erge ziekte aangetast is, wordt hij naar het algemeen verpleeghuis overgebracht, waar hij dan tijdelijk verblijft tot hij weer beter is.

De schijnbaar onhandelbaarste zinneloozen worden echter onder den invloed van het vreedzaam familieleven en de verdraagzaamheid die zij overal ontmoeten, zachtaardige menschen, die de verplegers gerust alle werk durven laten doen en het is geen zeldzaamheid dat men in de gemeente zinneloozen ontmoet met een kind op den arm of aan de hand, waarmede de verpleegster hen wandelen heeft gezonden. De geesteskranken zijn overigens zeer aan kinderen gehecht en de kinderen niet minder aan deze slechts met een kinderlijken geest begaafde schepselen.

Eigenaardig is het wel dat ongeveer 200 Hollandsche patiënten der kolonie eene Hollandsche vereeniging hebben gesticht die sinds verscheidene jaren bestaat, en die hare behoorlijk aangestelden voorzitter en regelmatig benoemde secretarissen en overige bestuurleden bezit. Deze menschen houden vergaderingen waar de verslagen der vorige zittingen worden gelezen en waar alles toegaat zooals in eene gewone vereeniging, en toch zijn allen die er van deel maken krankzinnige mannen en vrouwen. Het schijnt onmogelijk voor een oningewijde en het is niettemin de volle waarheid. Dat de zinneloozen geregeld ter kerk gaan is beter gekend; ook bestaat er in Gheel niet alleen een voorbeeldige godsdienstige inrichting voor de katholieken maar ook is aldaar een predikant en kerk voor de protestanten en een rabbijn zorgt voor de Israëlitische zieken.

Onder de leiding van den heer bestuurder bezocht men verscheidene woningen waar krankzinnigen zijn gehuisvest. De eene al wat weelderiger dan de andere, maar allen onberispelijk zuiver. Op verscheidene kamers van zulke geesteskranken, weliswaar van menschen met meer geleerdheid, bemerkten wij dat de boekerijen op menige plaats getuigden van den grooten letterkundigen smaak of verre ontwikkeling van den lijder die zulk eene bibliotheek verzamelde, nog voortdurend gebruikte en aanvulde. Van ongemeene kunst en vooral muzikale opleiding, zagen wij ook meer dan eens een treffend bewijs. Den goeden smaak voor het schoone en het kleurrijke was bijna op elke kamer duidelijk merkbaar.

Hoe zeer de liefde voor de muziek al die menschen is bijgebleven, merkten wij alras op bij de muziekuitvoering ter onzer eer op de Groote Markt. Daar waren vele zieken samengekomen en maakten de congresleden kennis met menig belangwekkende type. Hier stond in een rood loshangend kleed, versierd met veel oranje, het haar met menigvuldige spelden getooid, een arme Hollandsche vrouw die zich sinds jaren inbeeldt de koningin van Holland te zijn en die met al dit voornaam bezoek zeer opgezet scheen, naar haar onvermoeibaar, ziekelijk gesnater ten minste te oordeelen; daar kwam zich de koning aan den burgemeester voorstellen, een man met de borst vol medalies in alle groeten en vormen, een weinig later was het weer een klein nietig vrouwtje, met allerlei nietig tooisel omhangen die ons kwam verklaren dat zij Onze-Lieve-Vrouw was en veel geld noodig had om de noodlijdenden te helpen, maar tevens om in de behoeften van God en het kindje Jezus te kunnen voorzien. Een ander was een verbannen sociaal democraat van Amsterdam; of een sierlijk Fransch sprekende prinses gewaardigde zich wel even de heeren dokters die haar met een bezoek vereerden, te woord te staan.

Wij zouden nog veel kunnen zeggen over de prachtige H. Dimphnakerk met hare menigvuldige primitieve kunstschatten. Ons doel was echter voornamelijk de aandacht te vestigen op der kolonie van Gheel, waarover de heer bestuurder, dokter Meeus, eene voordracht gegeven heeft.

De Landbouwwerken in December.

Het meeste werk van den landbouwer in de maand December, geschiedt in de winning. Op dit tijdstip zijn al de beesten op stal. De paarden, die geen werk meer hebben zullen een enkel onderhoudsrantsoen krijgen terwijl de voortbrengselen der veeteelt en de beesten die gevet worden, goed zullen gevoederd worden.

In het koopen der geconcentreerde voedstoffen, meel, koeken enz. zal men rekening houden van de goede evenredigheid tusschen de voedende stoffen, vet, eiwit, enz.

Het aanhoudend werk in de winning zal gewijd worden aan het dorschen der graansoorten, aan het onderhoud der gebouwen, aan het schoonmaken, aan het nazien en het herstellen van alle machienen, ploegen, zaaiers, meststofuitdeelers, opdat alles goed in staat zij als het oogenblik om ze te gebruiken aankomt.

Indien het weder gunstig is, zal men mest kunnen varen en het onmiddellijk onder delven. Het is ook het oogenblik om, voor de lenteteelten, vóór het ploegen, de potaschhoudende en gephosphateerde meststoffen toe te dienen.

Get raikt per hectaar voor beeten, 600 kil. superphosphaat en 150 kil. potaschchloruur; voor aardappelen, 500 kil. superphosphaat en voor graangewassen 4 à 500 kil superphosphaat en 500 kil. kainiet. Voor weilanden, zal men ook voordeelig in deze maand een mengsel van 500 kil. superphosphaat en 150 kil. potaschchloruur toedienen. Dezelfde dosis meststoffen zal in de beemden toegediend worden, doch, onder de kronen der boomen zal men de dosis verhoogen. Bij het eindigen van den winter, zoodra de staat der weide toelaten zal te eggen, zal men, alvorens te eggen, 100 tot 150 kil. ammoniaksulfaat geven, welke het groeien der graschtige planten bevorderen zal. Het stalmest zal nooit op weilanden gebruikt worden; het geeft betere uitwerksels in de beploegde gronden. Het is ook het oogenblik om de fruitboomen te verzorgen, ze te snoeien en, na ze gereinigd te hebben, met kalkwater, een weinig kopersulfaat inhoudend, de stam en de dikke takken in te vrijven.

Jean BLOUX,
Landbouw-Ingenieur.

Ditjes en Datjes.

EENE GELUKKIGE VROUW. — Zijt gij gelukkig in het huwelijk.

— O ja! mijnen man is volmaakt, hij vertrekt alle morgen zeer vroeg, neemt eten mede, komt 's avonds laat t'huis... ik ben zoo gelukkig en gerust als een weduwe!

.*. HUISELIJKEN TWIST. — Man: Ja, had ik het maar geweten !... gij waart meer gemaakt om de vrouw te zijn van een dommerik.

Zij: Dat ben ik.

.*. DE dokter heeft verklaard, dat de erfoom den nacht niet zou overleven. De dag is aangebroken en neven en nichten zijn aanwezig in afwachting.

— Nu, dokter? vragen zij.

De dokter zegt boos:

— Sakkerloot !... Als 't u belieft, een beetje geduld!

.*. Bij het scheren en omdat hij zoo'n haast had, sneed Van Baat, leerlooier en tevens kerkmeester te X., zich zondag morgend in den neus.

Hij riep tot zijne vrouw in de aangrenzende kamer:

— Gauw, Bien, een hechtpleister.

— Er ligt een in mijn naaimandje, riep Dien, die met iets bezig was en zelf niet kon komen. Maar haast u wat, man, 't is hoog tijd!

Gelukkig vond Baat ze, hij plakte het ding op zijne neus en snelde naar de kerk.

Doch hij verwonderde zich grootelijks, dat, toen hij met de schaal rondging, ieder van bank tot bank glimlachte; zelf een jong meisje proestte 't uit.

Toen de mis uit was, vroeg hij aan een vriend:

— Heb ik iets bijzonders aan me dat ze zoo lachten.

— Ik geloof het wel, zei de andere. Ge hebt een etiket van een garenbobijn op uw neus, waarop staat: Gewarborgd honderd meter lang.

.*. Zeg niet, als smarten u verslinden,
God is geweken van Zijn kind!
Ge zult een moeder eerder vinden
Bij 't kranke, dan bij 't speleud kind.

.*. Janneken was met zijn vader naar den schouwburg gegaan. Toen het eerste bedrijf geëindigd was, sprak hij: Vader, nu gaan wij zeker naar huis!

Vader: Hoe zoo, jongen?

Janneken: Wel, op het programma staat, dat het tweede bedrijf drij jaar later speelt.

.*. OVERWEGING. — Dief (die een portmonnaie vindt). — Pik ik dat ding niet in, dan pikt een ander 't in, en pik ik het wel in, dan pikken ze mij in.

.*. Twee studenten kwamen 's nachts laat in hun hotel aan. Zij gingen naar hunne kamer, doch stapten een verkeerde kamer binnen, waar een oude Dame sliep, deze, natuurlijk direkt denkende aan inbrekers, riep: « O laat me toch, als het u belieft, leven, ik zal u al mijn geld geven. »

De studenten (natuurlijk in vroolijke stemming) keken elkaar verbaasd aan, en één zeide: Nu, zullen we ze laten leven!

— Goed, zeide de ander!

Arm in arm, gingen zij de kamer uit; zingende:

Lang zal ze leven, lang zal ze leven...

.*. BIERDRINKER. — Bier is toch geweldig versterkend. Toen dit vat voor 'n paar dagen kwam, kon ik 't bijna niet oplichten, nu til ik het met groot gemak!

.*. Verleden jaar heeft hier een schilder gewoond, niet waar, pachter Hans? Schilderde die in olie- of in waterverf?

— Hij schilderde meestal in zijn hemdsmouwen, juffra!

.*. Wat kunnen de sterrekundigen toch 'n onzin vertellen! Ik kan ten minste geen bergen op de maan zien.

— Jawel, maar daarvoor moet gij door een bijzonder soort glas kijken.

— Och, wat! Ik heb vanavond door een heelen boel glazen gekeken, en diep ook; nu zie ik wel twee manen, maar nog altijd geene bergen.

— **Sanatorium van Mont-sur-Meuse (Lustin).** — Ziekten der borst. — Pensioen 10 tot 12 fr. — Ascenseur. Centrale verwarming. Electrische verlichting.

Belangrijk bericht. — Bij uw bezoek te BRUSSEL, koopt uwe juweelen, Groenselmarkstraat, 33, Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856.
Horlogiën in allen aard, met grooten afslag

Dr van SOEST 10, RUE CELESTINES, LIEGE (PONT D'AVROY)
Gewezen Kliniekoverste aan de Hoogeschool
Specialiste der ziekten der **waterorganen.** Raadpl. 8-9 u., 3-7 u., 's zondags 9-11 u.

Damen Doktoor:
MME DAVIO-VERKOYEN,
Billy-straat, n° 9bis, Luik [Bonne femme].
Ontvangt van 2 tot 4 uren.

—o— **Migraine, hoofd- en tand pijn névralgies,** plots genezen door een **cachet Gauthier,** 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u tot deapotheek Gauthier, Mechelen.

—o— Doctor SOLE, 262, Rue Royale te Brussel. — Ziekten der vrouwen, breuken, gezwellen.
Raadplegingen: Dinsdag, Donderdag, Vrijdag, van 2 tot 3 ure.

X Stralen. Zenuwziekten. Gevolgen van ongevallen. Dr BIENFAIT, Boulevard d'Avroy, 62, Luik. — Van 8 tot 11 ure en van 2 tot 4. — Telefoon 1530.

—o— Groot fabriek van FIJNE CIGAREN **L. Thiriart-Andrien,** 66, Rue Jean d'Outremeuse, 66, Luik.
Vier millioen cigaren in magazijn. Alle bestellingen worden geleverd in drooge en fijne cigaren. — Telefoon 6195.

—o— **La Nationale,** gevestigd te Parijs in 1830, behandelt alle combinaties Verzekeringen op het Leven en Lijfrenten.
Meer dan 613 millioen reserve.
Voorname agent: H. JACQUEMINOT, Rue des Eburons 34, Luik.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BARBEDIENNE.
Marmers. Schilderijen,
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd).
Kleine meubels.
Paul Guastalla, 39, Koninklijke straat, Brussel. — Telefoon 4925.

VERZEKERING
tegen
brand, hagelslag en ongevallen
HOOFDAGENT :
J. DEWALLEF WIJNGAARDSTRAAT N° 4, TONGEREN. —

CHANTECLAIR
VIN de BORDEAUX CHAMPAGNISÉ MOUSSEUX
réunit les qualités toniques des grands Vins de Bordeaux et les propriétés digestives du Champagne. C'est le meilleur et le meilleur marché des Vins Mousseux. — **3, 4 et 5 francs** **la bouteille par caisse de 12 et 25 bout.**
Agents demandés. Ecrire avec références : **Chanteclair,** 249, Rue du Progrès, BRUXELLES

La « Lübeck »
Cie Allemande d'Assurance sur la vie. la plus ancienne Cie par actions d'assurances-vie, *fondée en 1828. Fonds de garantie,* environ *112 Millions.— Conditions et primes exceptionnel. avantageuses. Participation importante aux bénéfices, dividendes progressifs.* Renseignements donnés par les représentants en Belgique. — L'inspection générale pour la Hollande et la Belgique, M. FRIEDRICH LANGEN, directeur partic. à COLOGNE. — Bureaux: Aachenerstrasse, 27.

J. LHOIST
heelmeester-tandkundige
Piekelpoelstraat, 16, Tongeren.
Gediplomeerd met groote onderscheiding.
Zorgen voor den mond, plombeering, *rechtmaking der slecht geplante tanden* bij de kinderen, aurificatie. Uittrekking en zorgen *zonder pijn* noch gevaar.
Tanden en kunstgebitten van alle stelsels, gewaarborgd en ingezet zonder uittrekking der wortels, herstellingen.
RAADPLEGINGEN : 's morgens van 9 1/2 ure tot 11 1/2 ure. 's maandags en 's dinsdags uitgezonderd.

ASTHMA
Gij allen die aan het **Asthma** lijdt, schrijft aan **M. ESCOUFLAIRE,** apotheker te **Ath,** die u **GRATIS-FRANCO** een PROEFDOOS zal zenden van
POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

Maison Aug. FOURNIER.
Successeurs :
JEAN RANSY & Cie
Agents de change
3, RUE DES DOMINICAINS, 3, LIEGE.

Geen Grijs Haar
MEER!!!

«De Nieuwe Londen»
doet de grijze haren binnen enkele dagen verdwijnen, maakt het haar glanzend en zacht, belet het uitvallen en neemt de pellatjes van het hoofd weg.
Eischt op den hals:
In flacons van fr. 1.50 en fr. 2.50
Engelsche Haarlinten aan 2 fr. per flacon
Te koop bij Apothekers Drogisten, Haarsnijders en Reukwinkels
In 't groot: Parfumerie Dr Bais, Waschbeke (Belgie)

ROSAMUNDE

(5e VERVOLG).

— Dat is die bemoeial en kletskous van een Honeybill, zoo waar als ik leef, mompelde Sir William. Wat drommel komt die hier doen? — En met een gebaar van ergernis draaide hij zich om en liep den tuin in.

De jonge lieden kwamen nu de treden op pratend en lachend, waarbij Honeybill's schrillende stem boven alles uitklonk, met de slotperiode van eene boosaardige anecdote.

Rosamunde liep Sir William na en gaf hem een kinderlijken kus. In hare verhouding tot den geliefden vader, was zij nog altijd meer kind dan jonge vrouw

— Wij hebben een vreemden vogel meegebracht, vader, zegde zij vroolijk — een kleine man met eene krakerige stem, Wilfred noemt hem Reggie. Het grappige ventje beweert dat hij u heel goed kent.

— Ja ja, ik ken M. Honeybill, hoewel het heel wat jaren geleden is sedert ik hem de laatste maal heb ontmoet.

— En ge wenscht hem misschien niet wéér te ontmoeten? zegde Rosa, snel den zin der woorden radende. Dan spijt het mij dat wij hem hebben meegebracht.

— Dat behoeft u niet te spijten, kind, hij zou zonder dat wel uit zichzelf zijn gekomen. Er is niets aan te verhelpen. Wij moeten hem voor lief nemen.

— Wilfred vindt hem zoo amusant.

— Dat kan ik mij begrijpen. Men moet wel nog erg jong zijn, om M. Honeybill te apprecieëren.

Zij slenterde naar de plek waar mevrouw Dalrymple thee schonk te midden van een archipel van kleine tafeltjes — van olijfhout, bamboe, vlechtwerk — bedekt met de fijnste kleedjes van zijde, moesselline, kant en borduursel, — al het aardige peuterwerk, waaruit blijkt dat de vrouw der huizes ongetrouwd is. Sir William wisselde met Honeybill een handdruk, maar geen hartelijken, en zonk toen met een vermoeid gezicht in zijnen armstoel, om zwijgend van zijne dochter een tas thee aan te nemen, terwijl Honeybill zich over het theeblad boog en zoete broodjes bakte voor mevrouw Dalrymple. Hij scheen met het gezelschap dezer dame zoozeer ingenomen, dat hij naast haar bleef zitten tot na de thee nog, toen de jongelui naar het tennisveld waren en Sir William met een boek zich had teruggetrokken in een stil prieël.

Het was een heele verrassing voor mij, mevrouw, dat ik uw zoon daar in een van die ongeurige straatjes van Varenna tegen het lijf liep, zegde de kleine man tegen de weduwe. Wilfred en ik zijn nog oude studievrienden, weet ge?

— Ja ja, ik heb hem dikwijls van u hooren spreken, en van uwe grappige anecdote. Ge zijt een lid van zijne club, geloof ik?

— De Laatzitter, ja. Ook ik ben in Arcadië geweest... Wat een charmant meisje is uwe nicht geworden, mevrouw! Een pracht van een gezichtje! Alleen een beetje vreemd, niet waar? — Dat weelderige zwarte haar en die magnifieke oogen doen zoo aan het zonnige zuiden denken. Was hare moeder eene Engelsche?

— Ik heb nooit het tegendeel gehoord. — Honeybill keek verrast. — Ge moet weten ik was, toen mijn broer trouwde, met mijn man in Indië en, William is nooit een briefschrijver geweest. En toen ik terugkwam, was hij al sinds eenige jaren weduwnaar, en ik durfde dus over zijn huwelijk niet met hem spreken. Hij is een van die karakters, die zich over hun leed niet roemen.

— Voor mij was het eene verrassing, Sir William met eene volwassen dochter te vinden, zegde Honeybill. Want vijftien jaar geleden, toen ik in Schotland met hem kennis maakte, was het mijne en ik geloof ook ieder anders overtuiging, dat hij ongetrouwd was.

Hij vestigde, terwijl hij zoo sprak, zijne vogelachtige oogen scherp op mevr. Dalrymple, om het eerste teeken van ongenoegen bakzeil te halen. Maar hij zag slechts een gretig verlangen om nog méér te hooren.

— Er moest dan wel iets romanesks zijn geweest in zijn huwelijk, zegde hij.

— Ge bedoelt misschien dat hij trouwde beneden zijnen stand?

— Nu ja, — een romantisch huwelijk doet allicht zoo iets vermoeden — vooral wanneer een man, zijne vrouw op den achtergrond houdt en zichzelf blijft voordoen als een vrijgezel.

— Mijn broeder is altijd over zijne zaken erg besloten geweest, zegde mevrouw Dalrymple — en dat wel in 't bijzonder over zijn huwelijksleven — hoewel ik gehoord heb dat hij aan Rosamunde's moeder zéér gehecht was.

— Aan Rosamunde's moeder — ja ja — zeker, zegde Honeybill, met een zonderling glimlachje.

— Hij heeft gezwegen, en ik heb zijn zwijgen geëerbiedigd. Hij is een even goede broeder en oom, als hij een vader is — ja, beter misschien, want hij heeft mij en mijne dochter niet bedorven zooals hij Rosamunde bederft.

— Bederft hij dan die lieve meid?

— Nu, het is ook wel natuurlijk. Zij heeft al de eigenschappen van een bedorven kind — openhartig, vrijmoedig, impulsief, en een beetje eigenzinnig. Overigens, waarom zou Sir William Rayson geen bedorven kindje mogen hebben? Die weelde mag hij zich wel gunnen — een man van zijne capaciteiten en die — ik mag het wel zeggen — een weldoener voor 't menschdom is geweest.

- Ja ja, ik ben niet weinig trotsch op mijn broer. Als ik vragen mag — hebt gij hem ten huize van Lord Ashbourne leeren kennen?

— Neen. Het was op een jachtgoed in Argyllshire, bij Sir George Chilworth. Halstead's vader was daar toen ook. Het was voor ons allen een onvergetelijk bezoek, want het eindigde tragisch met het vermoorden van den gastheer door zijn eigen vrouw.

— Chilworth — jawel — ik herinner mij het geval. Zijne vrouw schoot hem neer in eene vlaag van waanzin; en mijn broeder legde een getuigenis af, dat leidde tot hare vrijspraak in verband met haren geestestoestand, bedoel ik. Ik was toen in Italië; maar ik herinner mij welk een sensatie het proces ook daar heeft gemaakt. Mijn man had Sir George Chilworth indertijd te Londen ontmoet. Wat is er nog van die ongelukkige vrouw geworden?

— Zij werd opgesloten in een krankzinnigengesticht.

— Arm schepsel! En leeft zij nog?

— Ik heb nooit van haar overlijden gehoord.

— Gij waart er dus bij? Ge kende haar?

— Ja. Ik at mijn ontbijt met haar op den morgen voor den moord. Zij was toch nog heel vroolijk, en wij praatten en lachten over allerlei gekheid.

— Wat was zij voor een persoon?

— De prachtigste brunette die ik ooit in mijn leven heb gezien — uw nichtje uitgezonderd.

— O, neen als 't u belieft, mijn nicht niet in een adem met die afschuwlijke vrouw! Zij was eene kunstenaarster uit een gemeen café chantant te Napels, niet waar?

— Iets van dien aard. Hare antecedenten werden bij het proces natuurlijk van a tot z opgerakeld. Arme Chilworth! Hij had zoo zijn best gedaan om haar voor eene dame te doen doorgaan, en hij zat voordurend in doodsangst, dat de geschiedenis uitlekken en hem compromiteeren zou. Hij was namelijk de minst geschikte man voor eene mésalliance — een man met een groot gevoel van eigenwaarde en brandende eerzucht. De publieke opinie ging hem boven alles. En dan in zoo'n zaak te zijn geraakt! Hij moet zich bij de onthullingen voor de rechtbank wel in zijn graf hebben omgedraaid!

— Gelooft ge dat zij werkelijk krankzinnig was, toen zij hem doodschoot?

— Wij hebben daarover Sir William's verklaring als deskundige.

— Misschien heeft mijn broeder de zaak zoo gedraaid, om haar leven te redden.

— Sir William? Gedraaid — onder eed? — Onmogelijk!

— Neen, neen! Natuurlijk. Hij zou geen meineed hebben begaan, zelfs om een leven te redden... Overigens, waarom zou hij dat hebben gedaan?

— Nu — men kan niet weten. Als hij nu eens een warm bewonderaar van haar was geweest!

— Ge vergeet, mijnheer Honeybill, dat mijn broeder destijds een gehuwd man was en dat hij iemand is van de strikste moraliteit.

(Wordt voortgezet).